

آبسیزیک اسید:

این هورمون بطور گسترده در گیاهان وجود دارد و از سایر بازدارنده های طبیعی گیاهان حدود یکصد مرتبه قویتر است و فرآیند هایی مانند رکود بذر ها، جوانه ها و نیز ریزش اندام ها را کنترل می کند . این اعمال مشخصاً به همراهی سایر هورمون ها انجام می پذیرد . بدین معنا که عوامل محیطی مانند کمبود مواد معدنی ، خشکی خاک ، روزهای کوتاه و سردی هوا که باعث ایجاد رکود می شوند باعث افزایش اسید آبسیزیک و کم شدن جیبرلین ها نیز می شوند و عواملی مانند روزهای بلند و سرمای زمستانه که رکود را از بین می برند عکس این عمل را انجام می دهند . (میزان اسید آبسیزیک در گیاه تحت تاثیر کمبود آب ، اکسیژن و مواد غذایی مورد نیاز گیاه می باشد.) تغییرات سریع غلظت از مشخصات خاص این بازدارنده است بدین معنی که وقتی گیاه تحت تاثیر کمبود های آب ، اکسیژن و مواد غذایی قرار بگیرد. میزان اسید آبسیزیک به سرعت بالا می رود و پس از برطرف شدن طی دو روز به حالت عادی بر می گردد. چون در ترکیب ساختمان این ماده عامل اسیدی وجود دارد ان را آبسیزیک اسید (Abscisic acid (ABA می نامند و این ماده به عنوان یک بازدارنده رشد گیاهی معرفی گردیده است.

اسید آبسیزیک را می توان بعنوان هورمون تنش در نظر گرفت که گیاه آن را در هنگام بروز عوامل نامساعد مثل خشکی، نزدیک شدن فصل یخبندان یا نامساعد تولید میکند تا با بسته شدن روزنه ها، ریزش برگ ها و ورود به زندگی کند گیاهی، حالت دفاعی برخورد می گیرد.

آبسیزیک اسید در بسیاری از واکنش های فیزیولوژیکی با اکسین (IAA) ژیببرلین ها و سیتوکینین ها اثرات متقابلی دارد.

تاریخچه و نحوه کشف اسید آبسیزیک:

در طی دهه 50 و 60 ریزش میوه ها و برگها آبسزیشن نامیده می شد و کمون غنچه ها شدیداً مورد مطالعه قرار گرفت . این امر منجر به کشف هورمونی بنام آبسیزیک اسید(آبسزیک) ABA-شد. این امر نشان داد که این ماده نیز در قلمرو گیاهان گسترش می یابد . میوه های گیاه کتان منبع مناسبی برای جداسازی مقدار زیاد و کافی مواد شیمیایی و روشن ساختن ساختار شیمیایی شد .

محل تولید:

همانند اتیلن برای ساخته شدن آبسیزیک محل خاص در درون گیاه وجود ندارد و تمام اندامها می توانند بر حسب نیاز به تولید این ماده بپردازند ABA . پس از ساخته شدن در برگ ها (کلروپلاست سلول های برگ) از ان ها خارج شده وارد بخش های مریستم انتهایی گیاه می شود.

غلظت ABA در میوه ها بیشتر از دانه است . در برگ های مسن مقدار ABA بیشتر و مقدار هورمون اکسین کمتر وجود دارد

انتقال آبسازیک اسید:

جابجایی آبسازیک اسید در گیاهان از طریق آوندهای چوبی و آبکش و پارانشیم خارج از سیستم هادی گیاه صورت می گیرد. (در انتقال آبسازیک اسید از طریق پارانشیم معمولا حالت قطبی وجود ندارد و از این رو انتقال آن شبیه انتقال ژیبیرلین است)

کاربرد آبسازیک در گیاه:

1) کمک به ریزش: بررسی ها نشان داده است که هورمون های دیگر بخصوص IAA (اسید اندول استیک) و اتیلن در کنترل ریزش با ABA عکس العمل متقابل دارند. (این بازدارنده هورمونی باعث تحریک ریزش و پیری برگ و میوه می شود)

2) کمک به خواب جوانه: اسید آبسازیک عامل داخلی در ایجاد خواب جوانه ای بعضی از گیاهان چوبی مناطق معتدل است.

3) جلوگیری از سبز شدن بذر: اسید آبسازیک اثر هورمون های جیبیرلین و سیتوکنین را در کمک به سبز شده بذر خنثی می کند. (اسید آبسازیک از سبز شدن تعداد زیادی از بذرها جلوگیری کرده و یا سبز شدن آنها را به تاخیر می اندازد و نیز به علت همین ماده است که بذر و در داخل میوه جوانه نمی زند.)

4) کند ساختن رشد و پیری: اسید آبسازیک رشد انواع بسیاری از بافتها و اندامهای گیاهی مانند برگها ، کولئوپتل ها، ساقه ها، محور زیرپیه ای و ریشه های را کند نموده. و پیری اندامهای گیاهی را به لحاظ تسریع و تجزیه کلرفیل به تاخیر اندازد. در تسریع پیری در گیاه دخالت دارد.

5) تسریع در تشکیل ریشه: اسید آبسازیک با خنثی کردن اثر جیبیرلین که مانع ریشه زایی می شود باعث تسریع در ریشه زایی می شود.

6) اثر در گل دادن: این هورمون در گیاهان روز بلند باعث توقف در گلدهی شده و در گیاهان روز کوتاه و دارای اثرات متفاوت می باشد.

7) کاهش تعرق در گیاه : استفاده از این هورمون باعث کنترل بسته شدن روزنه‌های گیاه می‌شود که بدین وسیله در هنگام کم آبی مانع از دست رفتن آب گیاه می‌شود. (افزایش تحمل گیاه در برابر کم آبی)

اثر ABA بر روی سلول های محافظ روزنه های هوایی گیاه در رابطه با باز و بسته شدن روزنه ها:

در هنگام کم آبی: اگر ABA زیاد باشد در نتیجه باعث بسته شدن روزنه ها می شود.

بعد از رفع خشکی و کم آبی ABA : از بین می رود و باعث تسریع مرحله پیری و مسن شدن بافت گیاه می شود.

نقش اسید آبسزیک:

- روزنه ها را تحریک می کند فشار آب سنتز ABA را افزایش می دهد

- مانع رشد جوانه هامی شود به همان اندازه بر روی ریشه ها زیاد اثر نمی گذارد یا ممکن است حتی باعث رشد ریشه ها شود.

- باعث می شود بذرها پروتئین های ذخیره شده را هم اندازه کنند.

- مانع تاثیر جبرلین ها بر روی تحریک انتهایی سنتز - α آمیلاز می شود.

- تأثیر بر ایجاد و حفظ دوره کمون دارد.

- موجب نسخه برداری ژن به ویژه برای بازدارندگان پروتیناز در واکنش به زخم کردن می شود که ممکن است نقش ظاهری در حفاظت در برابر میکروبهای بیماری زا را توضیح دهد.

بیوسنتز و متابولیسم:

ABA یک ترکیب طبیعی است که در گیاه اتفاق می افتد. این ترکیب 50-ترین دار، 15 کربنه است که تا حدی از طریق مجرای Mevalonic در کلروپلاست و پلاستیدها تولید میشود. این ماده تا حدودی در کلروپلاست هم اندازه می شود بنابراین بیوسنتز در ابتدا در برگها اتفاق می افتد.

تولید ABA به فشارهایی نظیر از دست دادن آب و دمای یخ بستن عکس العمل نشان میدهد. گمان می رود که بیوسنتز بطور غیرمستقیم بواسطه تولید کاروتنوئیدها اتفاق می افتد. کارتنوئیدها پیگمانتهایی هستند که از کلروپلاست حاوی 40 کربن تولید می شوند. تفکیک این کاتنوئیدها توسط مکانیزم زیر صورت می گیرد:

1: این عنصر ایزومری شود و سپس از طریق واکنش ایزومرایز، پس از واکنش اکسیداسیون، شکافته می شود.

2: یک مولکول xanthinin تولید شده پایدار نیست و خود به خود به آلدئید ABA مبدل می شود.

3: یک مولکول xanthinin از یک مولکول violaxanthinin تولید می شود و معلوم نیست برای دو محصول

تولیدی حیاتی دیگر چه اتفاقی می افتد.

4: اکسیداسیون بیشتر در ABA حاصل می شود.

5: می توان مولکول را به دو روش فعال ساخت :

الف) می توان با پیوستن گلوکز به ABA استر گلوکز ABA - را تشکیل داد.
ب) اکسیداسیون ABA می تواند برای تشکیل اسید فاسیک و اسید دی هیدرو فاسیک صورت پذیرد .

6: انتقال ABA می تواند در بافت های چوبی و آبکش هر دو صورت بپذیرد ABA . می تواند از میان سلولهای پارانسیم نیز جابجا شود . جابجایی اسید آبسزیک در گیاهان ، قطبیتی نظیر اکسین ها نشان نمی دهد.
اسید آبسزیک قادر به حرکت به بالا و پایین ساقه است . در برخی بافت های گیاهی بویژه جوانه های تازه ترکیبی وابسته بنام xanthoxine اتفاق می افتد.

آیا xantoxine واسطه ای برای بیوسنتز ABA است یا اینکه این ماده محصولی مستقل است که ترین دار است.
این امر زمانی ثابت شد که توانستند نشان دهند که اسید میوالونیک با علامت حاصله از رادیواکتیو در ABA وارد می شود . ولی روشن نشد کدام ماده واسطه ر تولید می کند. 2 بیوسنتز جایگزین انتخابی مورد بحث بوده است:
ABA : 1 محصول تخریب xanthophyll بویژه محصول تخریب violaxanthin است.
ABA : 2 ازپیش ماده C15 با استفاده از مجرای مجزا تولید می شود و بدین ترتیب از متابولیسم xanthophyll / کارتنوئید مستقل است.

نظریه نخست در ابتدا به نظر پذیرفتنی تر و محتمل تر می آمد چون ساختارهای xanthophyll و ABA تا میزان زیادی با هم مطابقت می کنند . تغییر و دگرگونی در خارج از آزمایشگاه زمانی اتفاق می افتد که در معرض نور شدید قرار گیرد و گرچه بار محصولی فوق العاده کمی داشته باشد . این نظریه و مشاهدات تکمیل کننده در خارج از آزمایشگاه دوباره اولین فرضیه را زیر سؤال برد.
فعالیت های بیولوژیکی:

فعالیت ABA به تنهایی برای حفظ رکود غنچه ها ولو در دراز مدت کافی نیست . پس از جوانه زدن غلظت ABA در غنچه ها بطور چشمگیری افت می کند در حالی که این امر ناشناخته باقی می ماند که آیا این کاهش در اثر فقدان مواد ذخیره ای است یا خیر ولی تفکیک یا صورت های تغییر یافته آن نظیر گلی کولیزه کردن را تقویت می کند ، برعکس میزان ABA را در طی تولید بذر افزایش می دهد.
ABA یک بازدارنده مؤثر در جوانه زدن است و به غلظت زیادی در بذرهای در حال رکود تولید می شود . در طی جوانه زدن به عیناً حجم آن در غنچه های در حال رشد کم می شود و این نشانگر آن است که عمل جوانه زدن توسط معدل اکسین ها ، جیبرلین ها ، سیتوکنین ها از یک سو و از سوی دیگر توسط ABA تقریباً بدون تاثیر گذاری بر ریزش برگها است . در حالی ABA اثری واضح بر ریزش میوه ها دارد . علاوه بر آن تاثیر منظم اسید آبسزیک بر تعادل آب مشاهده شده است . به محض اینکه ذخیره آب پهنک بریده برگ گندم قطع شود اتساء غشاء پرتوپلاشم سلولی ورم سلول ، سلولهای گیاهی آن کاهش می یابد و غلظت ABA در حین 4 ساعت 40 برابر افزایش می یابد . این اثرات در جوانه های ریشه نیز مشاهده شد.

% 5-10 از دست دادن آب از وزن گیاه سبز کافی بود تا سطح ABA را افزایش دهد. این افزایش به سنتز بستگی دارد و به آزاد سازی حالتی غیر فعال چنانچه می توان توسط W.Milbrow نشان داد بستگی ندارد. اگر وضعیت

گیاه کمی بهتر شد یا حتی بطور چشمگیری ضعیف شد غلظت ABA بالا باقی می ماند. این باعث بسته شدن روزنه ها می شود بدین ترتیب مانع از دست دادن بیشتر آب می شود.

به نظر می رسد که ABA مانع بالارفتن یونهای پتاسیم است. یونهای پتاسیم برای شروع مکانیزم سلولهای محافظ، ضروری و اساسی است.

ABA تاثیر هورمون های محرك رشد گیاه (اکسین، جیبرلین، سیتوکنین) در چند بافت گیاهی را برعکس می کند. برای مثال در بذرهایی در حال جوانه زدن گیاه گندم پس از مصرف ABA عمل سنتز هیدروکسی لاز اتفاق نمی افتد.

بطور خلاصه می توان اهمیت تاثیر ABA را به يك تاثیرگذار تعبیر کرد که دارای قابلیت بستن قسمتهای معینی از مکانیسم گیاهی برای دوره ای از زمان است. چون ABA به آسانی از بافتها جدا می شود تاثیر آن قابلیت برعکس شدن را دارد. برای مثال جلوگیری از جوانه زدن بذرها در میوه های انگور یا گوجه فرنگی حتی وقتیکه بذرها در محیط مرطوب قرار بگیرند عمل جوانه زدن رخ نمی دهد.

آبسیزیک اسید) به انگلیسی (Abscisic acid): یک هورمون گیاهی مهم با شناسه پاب کم ۵۲۸۰۸۹۶ است. شکل ظاهری این ترکیب، بلورهای بی رنگ است. این فیتوهورمون در بازدارندگی رشد گیاهان مؤثر است. اسید آبسیزیک (ABA) از سایر بازدارنده های طبیعی گیاهان حدود یکصد مرتبه قویتر است و فرایندهایی مانند رکود بذرها، جوانه ها و نیز ریزش اندامها را کنترل می کند.

در حدود دهه ۱۹۶۰ دو ماده به طور همزمان بنام های دورمین و آبسازین از بافتهای مختلف گیاهی استخراج گشت بررسی ها نشان داد که اولاً هر دو آنها در حقیقت یکی هستند که اسید آبسیزیک نامیده شد ثانیاً مهمترین قسمت بازدارنده های بتا را تشکیل می دهند. اسید آبسیزیک از سایر بازدارنده های طبیعی گیاهان حدود یکصد مرتبه قویتر است و فرایندهایی مانند رکود بذرها، جوانه ها و نیز ریزش اندامها را کنترل می کند. این اعمال مشخصاً با همراهی سایر هورمون ها انجام می پذیرد. بدین معنا که عوامل محیطی مانند کمبود مواد معدنی، خشکی خاک، روزهای کوتاه و سردی هوا که باعث ایجاد رکود می شوند باعث افزایش اسید آبسیزیک و کم شدن جیبرلین ها نیز می شوند و عواملی مانند روزهای بلند و سرمای زمستانه که رکود را از بین می برند عکس این عمل را انجام می دهند.

(میزان اسید آبسیزیک در گیاه تحت تاثیر کمبود آب، اکسیژن و مواد غذایی مورد نیاز گیاه می باشد) تغییرات سریع غلظت از مشخصات خاص این بازدارنده است بدین معنی که وقتی گیاه تحت تاثیر کمبودهای آب، اکسیژن و مواد غذایی قرار گیرد، میزان اسید آبسازینک به سرعت بالا می رود و پس از برطرف شدن تنش، طی دو روز به حالت عادی بر می گردد. همانند اتیلن برای ساخته شدن آبسازینک محل خاص در درون گیاه وجود ندارد و تمام اندامها می توانند بر حسب نیاز به تولید این ماده بپردازند. نقل و انتقال نیز مانند جیبرلین و سایتو کنین در

بافت‌های آوندی انجام می‌پذیرد. از این هورمون بنام هورمون تنش یاد شده است چرا که از آسیب خشکی جلوگیری می‌کند، بدین صورت که باعث بسته شدن روزنه‌های گیاه می‌شود و در هنگام کم‌آبی مانع از دست رفتن آب گیاه می‌شود.

مطالب کمی تخصصی تر (!):

در سال 1960 محققین یک ترکیب از کتان جدا کردند که به عنوان فاکتور ریزش معرفی شد. در این دوره ی زمانی شخصی موفق به جداسازی یک ترکیب از برگ‌های درخت چنار شد که به عنوان dormine شناسایی شد و مشخص شد که در درمانی جوانه‌ها نقش دارد و با انجام آنالیزهای مقایسه‌ای بین ساختارهای شیمیایی این دو ترکیب مشخص شد، این دو ترکیب مشابه می‌باشند. تخلیص و تعیین ساختار شیمیایی این ترکیب صورت گرفت و آبسیزیک اسید نامیده شد.

در مطالعات بعدی مشخص شد که این هورمون در زمان پژمردگی گیاه افزایش پیدا کرده، منجر به بسته شدن روزنه می‌شود. این کشفیات نشان‌دهنده ی نقش آبسیزیک اسید در پاسخ به استرس‌های غیر زیستی در گیاه می‌باشد. در طول چند دهه ی اخیر این هورمون مورد توجه ی متخصصین کشت بافت قرار گرفته است به دلیل اهمیتی که این هورمون در تحمل خشکی، بلوغ جنین سوماتیک، سنتتیک دانه، تولیدات سرمازی و اثرات آنتی‌ترانسپیرانت در طول سازش پذیری گیاهان رشد یافته در کشت بافت داشته است.

بیوسنتز و عملکرد آبسیزیک اسید در گیاهان عالی

آبسیزیک اسید یک سزکوئی‌ترین می‌باشد که به طور معمول در همه ی گیاهان آوندی ساخته می‌شود و تقریباً در همه ی سلول‌هایی که محتوی کلروپلاست و یا آمیلوپلاست می‌باشند سنتز می‌شود. تحت شرایط غیر تنش سطح این هورمون در سلول گیاهی پایین نگه داشته می‌شود تا گیاه رشد نرمال داشته باشد، به طور معمول سطح این هورمون در پاسخ به استرس‌های محیطی و در طول بلوغ دانه افزایش پیدا می‌کند و منجر به سنتز پروتئین‌ها و لیپیدهای ذخیره می‌شود.